

Nr 155

Av herr **Elmwall m. fl.**, *angående avskrivningsunderlaget för skogsbilvägar.*

(Lika lydande med motion nr 129 i Första kammaren)

Riksdagen beslutade år 1962 att en tredjedel av kostnaden för anläggande av skogsbilvägar skulle få avskrivas med 10 % per år. Detta beslut byggde på ett förslag från skattelagssakkunniga och därav föranledd proposition.

I sitt delbetänkande uttalade skattelagssakkunniga efter diskussion av avskrivningsunderlagets storlek: »I avsaknad av annan tillförlitlig grund för fördelning av anläggningskostnader på avdragsgill och icke avdragsgill del har de sakkunniga stannat för den av vissa beskattningsnämnder redan tillämpade metoden att schablonmässigt bestämma avskrivningsunderlaget till en tredjedel av anläggningskostnaden under beskattningsåret för skogsbilvägar...» Det är alltså en rent skönsmässig bedömning som lagts till grund för förslaget. Därtill synes man dels ha förbisett en del skäl som bör tagas med i räkningen, dels icke ha dragit fulla konsekvenser av de skäl som åberopas.

Anläggandet av skogsbilvägar är direkt ägnat att höja den skattskyldiges inkomster under de efter anläggandet närmast kommande åren. Där emot kan anläggandet av en skogsbilväg icke alltid anses höja fastighetens långsiktiga saluvärde med det belopp som motsvarar investeringen i vägen.

Skatt på bilar och drivmedel till bilar borde restitueras i den mån skatten belöper på körningen på egna skogsvägar. En praktisk form för sådan restitution synes emellertid vara svår att åstadkomma. Skogsägaren bör därför beredas lätnader på annat sätt, vilket kan ske i form av avdrag för vägbyggnadskostnader vid beskattningen.

Den tekniska utvecklingen på skogsbrukets område gör också att de vägar som byggs i dag kanske snart är föråldrade och inte anpassade efter de fordon som kommer att användas i skogsbruket inom några år. Redan under det gångna årtiondet har man sett att stora vägprojekt genomförts som redan efter några år visat sig vara underdimensionerade eller på annat sätt olämpliga för den trafik som vid vägens byggande inte kunde förutses. Den tekniska utvecklingen på transportområdet är för närvarande mycket snabb, och en acceleration i utvecklingen är att vänta.

Då man summerar de olika skäl som sålunda talar för det berättigade

i värdeminskningssavdrag för skogsvägsbyggnadskostnad synes det uppenbart att avskrivningsunderlaget bör vara väsentligt högre än en tredjedel. Vid remissbehandlingen av skattelagssakkunnigas förslag föreslog också flertalet skogliga remissinstanser att avskrivningsunderlaget skulle sättas betydligt högre.

En höjning av avskrivningsunderlaget till två tredjedelar behöver icke betyda någon minskning i statsmakternas skatteinkomster. Ett ökat skogsvägbyggande betyder att avverkningsvärdet höjs, och därmed stiger statens skatteinkomster från skogsägarna. Denna ökning i skatteinkomster på avverkningsintäkter torde mycket väl kunna uppväga den minskning i skatt som uppkommer om avskrivningsunderlaget sättes till två tredjedelar. Vi står också inför nödvändigheten att öka avverkningarna i landet högst avsevärt. För att detta skall kunna ske behövs bl. a. en omfattande utbyggnad av skogsvägnätet. All stimulans till ökade avverkningar är önskvärd, i synnerhet om denna sker genom åtgärder som befrämjar ett ökat bilvägbyggande.

Med stöd av vad ovan anförts får vi därför hemställa,
att riksdagen måtte besluta antaga följande

Förslag

till

lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

Anvisningar

till 22 §.

2. a. Avdrag medgives — — — anvisningarna till 29 §).

Såsom för — — — nödig bostadsbyggnad.

Fasta maskiner — — — första stycket.

Därest inkomst — — — om jordbruksfastighet.

b. Avdrag medgives i form av årliga värdeminskningssavdrag för sådan kostnad för täckdikningsanläggning som bestritts av den skattskyldige och avser arbete, vilket utförts under tid han ägt fastigheten och vilket icke utgjort reparation eller underhåll. Avdraget skall beräknas enligt avskrivningsplan och för år räknat utgöra tio procent av kostnaden, ändå att anläggningens varaktighetstid är längre eller kortare än tio år. Motsvarande skall gälla i fråga om kostnad för skogsväg, dock att endast två tredjedelar av sådan kostnad må utgöra underlag vid beräkandet av de årliga värdeminskningssavdragen. Har skattskyldigs jordbruksfastighet för visst år utvisat förlust eller så ringa överskott, att den skattskyldige vid beräkning av nettointäkten av fastigheten ej kunnat utnyttja det på året belöpande avdraget, skola beträffande rätt för den skattskyldige att tillgodoräkna sig det resterande avdraget för senare år bestämmelserna i punkt 3 c tredje stycket av anvisningarna till 29 § äga motsvarande tillämpning.

Har fastighet — — — årliga värdeminskningsavdrag.
 I täckdikningsanläggning inbegripes även täckta avlopp i direkt anslutning till täckdikning.
 Med skogsväg — — — till byggnad.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.
 Äldre bestämmelser skola fortfarande äga tillämpning i fråga om 1964 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1964 och tidigare år.
 De nya bestämmelserna skola dock i intet fall äga tillämpning beträffande räkenskapsår, som gått till ända före den 1 november 1963.

Stockholm den 22 januari 1964

Emil Elmwall

Elias Jönsson

Arne Persson

i Ingemarsgården

i Heden

Carl Eric Hedin

Gustaf Svensson

Ernst V. Staxäng

i Vä

Sven Antby

Bengt Börjesson

i Falköping

Nr 156

Av fru Gärde Widemar, om undantag från allmän varuskatt för konst som försäljes vid utställningar.

(Lika lydande med motion nr 126 i Första kammaren)

Stockholm den 22 januari 1964

Ingrid Gärde Widemar